

UNIWERSYTET IM. ADAMA MICKIEWICZA W POZNANIU

Wydział Nauk Społecznych
Instytut Socjologii

Poznań 05.03.16

Redakcja Kultury i Społeczeństwa
Instytut Studiów Politycznych PAN

W imieniu społeczności Instytutu Socjologii UAM w Poznaniu chcielibyśmy wyrazić swój głęboki smutek z powodu odejścia Pani Profesor Elżbiety Tarkowskiej. Wiadomość o jej śmierci przyjęliśmy z wielkim smutkiem i niedowierzaniem.

Pani Profesor Elżbieta Tarkowska była i pozostanie dla nas niedoścignionym wzorem do naśladowania, zarówno jako badaczka życia społecznego, jak i jako wspaniała człowiek. Nauczyła nas wszystkich, że uprawianie socjologii to nie tylko zawód, który trzeba uprawiać z pasją i zaangażowaniem, ale też służenie innym, zwłaszcza tym, którym wiedzie się gorzej, którzy funkcjonują na marginesie społeczeństwa i naszej uwagi. Nauczyła nas również, że naukowiec jest częścią wspólnoty, której kondycja zależy od każdego z jej członków. Jak bardzo to było dla niej istotne demonstrowała przez swoją otwartość na to, co nowe i poprzez poszanowanie socjologicznych tradycji; przez wysokie wymagania, jakie stawiała sobie i innym; przez uczciwość i wierność zawodowej etyce. Przez ciepło, które od niej emanowało.

Pani Profesor Elżbieta Tarkowska pozostawiła po sobie imponujący dorobek naukowy, wybitne prace z zakresu chronosocjologii, te poświęcone biedzie i ubóstwu, socjologii kultury, stylom życia i przemianom obyczajów. Systematycznie i z ogromnym zaangażowaniem prowadziła też liczne badania, z których najważniejsze poświęcała społecznemu wykluczeniu i poszukiwaniu sposobów na walkę z nim. Przez lata prowadziła też jedno z najlepszych pism socjologicznych — „Kulturę i Społeczeństwo”, wyznaczające kierunki rozwoju nauk społecznych i humanistycznych w naszym kraju. Kształtowała również liczne instytucje oraz organizacje, w których działania była zaangażowana — Instytut Socjologii i Filozofii PAN, Akademię Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej, Polskie Towarzystwo Socjologiczne i wiele innych.

Pani Profesor Elżbieta Tarkowska — w co wciąż trudno nam uwierzyć — odeszła. Zostały jednak jej książki i artykuły, zostali też jej uczniowie i wychowankowie, dla których była mentorką, przyjaciółką i wzorem. To w ich działaniach i pracy, czego jesteśmy pewni, będzie ona teraz żyła. Jesteśmy pewni, że czas nie pokona pamięci o tej niezwyklej osobie, doskonałym naukowcu, wspaniałym człowieku. Na zawsze pozostanie ona też bliska naszej społeczności.

prof. dr hab. Rafał Drozdowski

prof. dr hab. Marek Krajewski